

oblivion tango

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

întunericul își întinde strunele
peste memoriile ascunse în scrinul minții
odaia e îngustă ca o cutie de chibrituri
doar sângele aleargă prin inimă
în ritmul aceluiași tango
dansat cândva pe cadranul ceasului

noptile la fel de lungi
strângându-mi trupul în brațe
apneic și fierbinte
sufletul captiv în infernul pasiunii
de care te faci vinovat
pașii mei urmându-ți parfumul
buzele cercetând
cu setea de aer a celei ascunse în vidul singurătății

uitarea este un provizorat amar
te recapitulez noapte de noapte
dansând pe cadranul palid al timpului de una singură
și încă sper
că ne vom aminti „oblivion”

noaptea întinde degetele lungi
ciupește corzile inimii în ritmul ceasului
cu inițialele noastre încrustate pe cearcănul lunii

în viața aceasta am murit de două ori
sub sărutul carmin al primăverilor
în care învățam să-ți urmez pașii
acordurile suple rup din răsărit
geană după geană
plutind metafizic
mă disipez în epicentrul pasiunii
plin de vinovăția fiecărei note
risipite pe portalul tomnatic al tăcerii
îți cer un bis
paso-doble al începutului canicular

rana din coastă nu mă lasă să uit
lancea lui longinus trăiește în mine
sângerând noapte de noapte
în cupa magnoliei albe
până când îmi vei cânta la ureche

„oblivion”

liliana trif & ioan grigoraş